

СОНЕТИ-НЕВІЛЬНИКИ

Сонети, се ж невільничі стихи! Закутий
В тісну форму, мов у пута, тут поет
Ні вільних тут думок не може розвернути,
Ані ярких картин. Шкода й писать сонет.

В неволі й формалізму вік давно забутий
Міг в них ховать Петрарка мислі лет,
Міг граться формою. Та нині гріх замкнути
У клітку вільну мисль, у форми глупий гнет.

Гріх, кажете? Хто зна! Чи вже настав свободи
І волі світлий вік? Пізнали правду всі?
Чи пута тьми й неправд стрясли вже всі народи?

Гей, коб-то знали ми ті пута лиш в стисі!
Коб сотні других пут не гнули, де лиш сходять
І мисль, і голос всякий вільної душі!

Написано в р. 1880, досі не друковано.